

Impactes de la guerra a l'Orient Mitjà

Anàlisi de riscos

Índex

Índex.....	2
Resum executiu.....	3
1. Conflicte bèl·lic	9
2. Crisi energètica.....	10
3. Conseqüències econòmiques mundials	14
4. Impactes en les relacions comercials de Catalunya	17
Exportacions catalanes a l'Orient Mitjà	17
Importacions catalanes procedents de l'Orient Mitjà	19
5. Impactes en l'economia catalana	20
6. Mesures anticrisi energètica	22
Mesures de la UE.....	22
Mesures del Govern espanyol.....	23
Mesures de la Generalitat de Catalunya.....	23

Resum executiu

Conflicte bèl·lic

- L'atac militar conjunt dels EUA i Israel a l'Iran i les represàlies de l'Iran, que ha atacat a Israel i als països del Golf, ha tornat a desestabilitzar tota la regió. Amb la voluntat d'ampliar el conflicte, l'Iran també ha atacat a Xipre, país membre de la UE i que actualment exerceix la presidència de la UE, a Turquia, país membre de l'OTAN, a l'Iraq i a l'Azerbaidjan. També s'han produït atacs entre Israel i Hezbollah al Líban.
- El Regne Unit, França i Alemanya van anunciar intervencions militars defensives per protegir els seus interessos a l'Orient Mitjà, i el govern espanyol va enviar una fragata a Xipre, per unir-se a altres naus enviades per França i Grècia, per protegir l'illa de nous atacs.
- La negativa del govern espanyol d'autoritzar l'ús de les bases nord-americanes ha obert un conflicte entre Espanya i els Estats Units, que s'ha traduït en una amenaça d'embargament comercial per part de Trump.
- Tot i els assassinats dels principals líders del règim, els experts consideren poc probable que aquests assassinats promoguin un canvi polític al règim de l'Iran. De fet, l'Iran ha reaccionat intensificant els atacs, tant a l'estret d'Ormuz com a les infraestructures energètiques dels països del Golf Pèrsic.
- El rebuig dels països occidentals de participar en la guerra i l'impacte econòmic derivat de l'alça dels preus energètics i de matèries primeres, que està afectant als ciutadans nord-americans, pot perjudicar electoralment a Trump en les eleccions de mid-term del novembre. A més, cada cop s'alcen més veus internes en contra de la guerra; l'exemple més evident és la dimissió del director del National Counter Terrorism Center (NCTC) dels EUA.
- Davant d'aquesta pressió, el dilluns 23 de març, Trump va anunciar que estaven negociant amb l'Iran i posposaven els atacs durant 5 dies, cosa que l'Iran ha negat, mentre Israel ha continuat els atacs contra Teheran. A més, els EUA estan enviant al Golf tropes amb la capacitat de portar a terme incursions terrestres. Per tant, malgrat l'anunci de Trump, els mercats es mostren escèptics i els experts mantenen que el conflicte es pot allargar.

Crisi energètica

- La primera conseqüència del conflicte bèl·lic ha estat el tancament de l'espai aeri i la suspensió de tots els vols a l'Orient Mitjà. Un 35% del trànsit entre Europa i Àsia passa pels hubs aeroportuaris de Dubai, Doha i Abu Dhabi. Tres setmanes després de l'inici de la guerra, l'aeroport de Doha segueix amb la major part dels vols cancel·lats, mentre que a Dubai i Abu Dhabi, prop de la meitat dels vols segueixen cancel·lats. El transport aeri cap a Àsia s'ha desviat via Turquia, que junt amb l'increment del cost del querosè ha incrementat el cost aeri un 100%.

- L'estret d'Ormuz és un altre dels principals focus d'atenció. Al voltant del 20% del petroli mundial i una quarta part del gas natural liquat passa per aquest estret. El tancament de l'estret d'Ormuz ha provocat una crisi energètica: el preu del petroli s'ha disparat fins als 119 dòlars el barril de Brent, nivell màxim des de la invasió d'Ucraïna l'any 2022.
- L'anunci dels 32 països membres de l'Agència Internacional de l'Energia (AIE) d'alliberar el 30% de les reserves estratègiques de petroli va frenar l'impuls alcista del preu de petroli i l'anunci de Trump el dilluns 23 de posposar els atacs durant 5 dies ha situat el preu del petroli al voltant dels 100 dòlars el barril (40% més respecte el 27 de febrer). Tanmateix si la guerra s'allarga s'estima que els preus del petroli podrien superar els 150 dòlars per barril.
- Espanya té reserves equivalents a 92 dies de subministrament i ha anunciat que se sumarà a les decisions de l'AIE i alliberarà reserves de petroli equivalents a 12 dies.
- Pel que fa al gas natural, el preus s'han disparat més d'un 100% fins superar els 63 euros/MWh; després de diverses correccions tant a l'alça com a la baixa, el preu s'ha situat al voltant dels 55 euros/MWh (72% per sobre del preu de divendres 27 de febrer). Tanmateix, aquest preu està lluny del màxim que es va assolir el 2022 amb la invasió de Rússia a Ucraïna (es va arribar a superar els 350 €/MWh).
- Més enllà de l'augment dels preus de l'energia, el tancament de l'estret ha posat en risc el subministrament energètic a curt termini dels països que depenen en gran mesura de les exportacions d'energia del Golf, com és el cas dels països asiàtics (el 84% del petroli que passa per l'estret d'Ormuz es destina a l'Àsia). Aquestes interrupcions dels fluxos de petroli i gas estan generant un major consum del carbó, especialment en els països asiàtics, fet que també ha impactat en el seu preu, amb un augment del 25% des de finals de febrer.
- També Europa es veu afectada, especialment pel gas natural liquat procedent de Qatar. En canvi, els Estats Units, al ser actualment autosuficients, no es veuran afectats.
- L'emmagatzematge de gas natural a la UE està per sota del 30%, però amb l'inici de la primavera, amb condicions meteorològiques més càlides, no es preveu risc de subministrament. El risc es troba en reomplir els magatzems de gas fins al 90% abans del proper hivern, cosa que, amb els preus actuals, podria suposar una gran càrrega per a Europa.
- Tot i que Europa només obté de Qatar al voltant del 10% del seu gas natural liquat (la majoria s'importa dels EUA i de Noruega), la competència pel subministrament a d'altres països com els asiàtics fa pujar els preus a Europa, i afecta especialment a Itàlia i Alemanya, els països més dependents de les importacions de gas natural liquat.
- El bloqueig de l'estret pressiona, doncs, a l'alça els preus dels mercats mundials del gas i del petroli, i complica els esforços de la UE per diversificar el subministrament energètic arran d'haver reduït la seva dependència de Rússia. Una opció extrema que comença a apuntar-se per reforçar el subministrament de gas a Europa seria tornar a ampliar les importacions de Rússia. Una altra opció és la d'incrementar les importacions de gas natural liquat dels EUA. Altres alternatives a curt termini és la de passar del gas al carbó en algunes centrals elèctriques, tal com va fer Alemanya en la crisi energètica del 2022.

- Per altra banda, l'administració Trump, per contrarestar els alts preus del petroli, ha aixecat temporalment les sancions al petroli rus, així com 140 milions de barrils de cru iranià situats en alta mar. Els EUA també han començat a oferir salvaguardes per a les assegurances marítimes per persuadir els petroliers de fer el viatge arriscat a través d'Ormuz.
- Una altra alternativa proposada per Trump és l'escorta militar dels petroliers, i ha demanat ajuda a diversos països europeus, la Xina, el Japó i Corea del Sud, entre d'altres, per reobrir l'Estret d'Ormuz, proposta que ha estat rebutjada. La UE busca una solució negociadora i no militar amb l'Iran, i aposta per una sortida diplomàtica per desbloquejar l'estret d'Ormuz

Conseqüències econòmiques mundials

- La inestabilitat de la regió també està afectant el transport marítim de mercaderies a través del mar Roig i ha empès moltes navilieres a desviar-se, de nou, pel cap de Bona Esperança, cosa que està incrementant els costos de transport i d'assegurances i la durada de les rutes marítimes entre Àsia i Europa (entre una i tres setmanes).
- Un dels sectors més afectats és el químic, que, a banda de ser un sector electrointensiu, és dependent de certes matèries primeres que els països d'Orient Mitjà produeixen i exporten de forma important, com la urea i l'amoníac, que s'usen per la fabricació dels fertilitzants, vitals per a l'agricultura mundial. Tailàndia, l'Índia i el Brasil, grans productors agrícoles, depenen del golf Pèrsic per al 70%, 40% i 35% dels fertilitzants, respectivament.
- Una altra conseqüència és la reducció del subministrament d'heli, ja que Qatar produeix el 33% de l'heli mundial, clau per la indústria tecnològica. Això pot afectar empreses com TSMC, Samsung, Intel, Nvidia, Microsoft o Apple.
- L'alumini és una altre de les matèries primeres afectades i els preus s'acosten als nivells màxims de 2022.
- Els atacs d'Iran a Qatar que han forçat la parada de la producció de gas natural liquat i dels seus derivats, utilitzat per les petroquímiques asiàtiques, està afectant la indústria d'envasos, la construcció, l'electrodomèstic i l'automoció al sud-est asiàtic.
- Amb l'alça dels preus de l'energia i del cost del transport, és d'esperar un augment de la inflació. S'estima que un preu del petroli a 100 dòlars el barril pot impulsar la inflació més enllà del 4% als EUA i del 3% a l'Eurozona, cosa que podria obligar als bancs centrals, tant a Europa com als EUA, a pujar els tipus d'interès per contenir la inflació.
- També es veuran afectades mentre duri el conflicte, les exportacions de mercaderies amb destí a l'Orient Mitjà. El primer efecte per a la regió és l'augment del risc d'escassetat d'aliments i la pressió alcista dels seus preus, ja que els països d'Orient Mitjà són altament dependents dels aliments de l'exterior.
- El conflicte bèl·lic i les repercussions econòmiques han desestabilitzat els mercats financers, amb caigudes borsàries acumulades del voltant del 8% a Europa, del 9% a l'Àsia i del 5% als Estats Units. Segons els experts, en el cas europeu, aquests descensos estan

més vinculats al risc d'inflació i pujada de tipus d'interès, que pel que fa a les exportacions europees a la regió, ja que tenen poca rellevància respecte les exportacions totals.

- Les primeres estimacions d'impacte econòmic de la guerra a l'Orient Mitjà apunten a una reducció del comerç mundial de 0,5 punts percentuals i del creixement del PIB mundial de 0,2 punts percentuals. Tanmateix, aquestes estimacions poden variar en funció de la durada de la guerra.

Implicacions per a Catalunya

- Les exportacions catalanes a l'Orient Mitjà van assolir els 2.537 milions d'euros el 2025. Tanmateix, es tracta tan sols del 2,5% del total exportat per Catalunya al món. Les exportacions es destinen principalment als Emirats Àrabs Units, l'Aràbia Saudita i Israel, que totalitzen més de tres quarts parts del total exportat a la regió.
- Un total de 2.141 empreses catalanes exporten regularment a la regió (2025), on destaquen els Emirats Àrabs Units (919 empreses), Israel (846) i l'Aràbia Saudita (570).
- Catalunya exporta a l'Orient Mitjà principalment perfumeria i cosmètica, maquinària, material elèctric, química i plàstics i productes farmacèutics. A més, l'Orient Mitjà és una regió rellevant per l'exportació catalana de llavors i productes farratgers.
- Catalunya importa de l'Orient Mitjà 1.622,3 milions d'euros, que representen tan sols l'1,4% del total importat el 2025. Tanmateix, la meitat d'aquestes importacions són de combustibles (petroli), que representen gairebé el 10% de la importació total catalana de combustibles. Pel que fa a un dels productes més afectats per la guerra a l'Orient Mitjà, la urea, que s'utilitza per la fabricació de fertilitzants, Catalunya només importa un 9,1% (2,6 milions d'euros) de l'Orient Mitjà.
- El conflicte a l'Orient Mitjà comportarà un augment dels preus energètics. Aquest fet elevarà la inflació i perjudicarà les empreses industrials, especialment intensives en energia (química, siderúrgica i paper), que ja pateixen desavantatge competitiu respecte altres països, per l'alta dependència energètica d'Europa.
- La indústria química és el sector més afectat per ser una indústria electro-intensiva, per l'increment del cost de les matèries primeres (la majoria derivades del petroli i gas) i pels problemes de subministrament provinents de l'Orient Mitjà i l'Àsia. L'efecte també s'està notant en el sector agroalimentari per l'augment del preu del gasoil agrícola i dels fertilitzants, i al sector del transport i el pesquer per l'increment dels preus del gasoil professional.
- L'augment de la inflació pot pressionar al BCE a elevar els tipus d'interès. Per altra banda, les exportacions a la regió es veuran també afectades, tot i que cal tenir en compte el baix pes que representa l'Orient Mitjà en les exportacions totals catalanes. El comerç amb l'Orient Mitjà està paralitzat i s'han incrementat els costos logístics i s'han produït retards i disrupcions en les rutes comercials amb l'Àsia.

- Com a resultat de tot plegat, es pot intensificar el risc de desacceleració de l'economia catalana el 2026. La fundació Funcas estima que el conflicte a l'Orient Mitjà podria fer pujar la inflació per sobre del 3% i reduir el creixement del PIB en dues dècimes. Tanmateix, l'impacte econòmic de la guerra a l'Orient Mitjà dependrà de la seva durada.
- Si es materialitzés l'amenaça d'embargament comercial de Trump, això afectaria els 4.200 milions d'euros que Catalunya exporta als EUA (4,2% de les exportacions totals) i a les 3.019 empreses exportadores regulars catalanes als EUA. També podria afectar les empreses catalanes amb interessos o filials als EUA i a la inversió estrangera nord-americana a Catalunya.

Mesures anticrisi energètica

- Davant l'actual context geopolític i l'alta dependència d'Europa de combustibles fòssils, la Comissió Europea ha presentat l'Estratègia d'Inversió en Energies Netes amb l'objectiu de mobilitzar finançament privat amb el suport del Banc Europeu d'Inversions, per impulsar les inversions en infraestructures de xarxes elèctriques, la innovació en tecnologies d'energia neta, inclòs el desplegament de reactors modulars petits, i l'eficiència energètica.
- També ha presentat un paquet d'energia per a la ciutadania, amb l'objectiu de reduir les factures d'energia, capacitar els ciutadans per produir i compartir la seva pròpia energia neta i lluitar contra la pobresa energètica. Addicionalment, la Comissió ha proposat quintuplicar el pressupost d'energia del Mecanisme «Connectar Europa» fins als 29.910 milions d'euros, dins del Marc Financer Pluriennal 2028-2034, planteja revisar el mercat de dret d'emissions de carboni per, almenys per ara, contenir les seves cotitzacions, i ha posat sobre la taula l'endarreriment del tancament de les centrals nuclears.
- El Govern espanyol va anunciar 80 mesures per valor de 5.000 milions d'euros per fer front al conflicte de l'Orient Mitjà. El pla inclou tant mesures conjunturals per protegir de forma immediata les llars i els sectors econòmics més afectats, com estructurals per accelerar l'electrificació i el desplegament de l'energia renovable. D'entre les mesures conjunturals destaca la reducció de la fiscalitat energètica, ajudes directes de 20 cèntims per litre de gasoil professional i s'amplien les línies de crèdits subvencionades per al sector agroalimentari i pesquer. Per a les indústries electrointensives es bonifica el 80% dels peatges elèctrics de transport i distribució, i per les famílies més vulnerables s'estén el bo social elèctric fins al desembre del 2026 i la prohibició de talls de subministrament
- El pla també inclou un paquet ampli de deduccions fiscals per a la rehabilitació energètica d'habitatge, compra de vehicles elèctrics, instal·lació de plaques solars, punts de recàrrega, bateries i sistemes de climatització com bombes de calor. A nivell local, s'habilita els ajuntaments a bonificar fins al 50% l'IBI i fins al 95% les obres vinculades a la instal·lació d'energies renovables.

- Per la seva part, el Govern de Catalunya ha aprovat un primer paquet de 40 mesures de fins a 400 milions d'euros en ajudes directes i finançament a través de l'ICF als sectors més afectats, així com mesures per a impulsar la transició energètica.
- L'ICF oferirà línies de préstecs bonificats a autònoms i empreses en crisi, crearà una línia ICF-Agroliquiditat per cobrir necessitats de circulat, una línia d' ICF-ACCIÓ, per donar suport a la internacionalització; i una línia de crèdit per a projectes d'energies renovables i desplegament del Pla d'Impuls al Vehicle Elèctric.
- També es preveuen subvencions pel sector agrícola i pesquer, i quedaran exempts de l'impost sobre el CO2 els vehicles de transport de mercaderies de fins a 3,5 tones.
- El Govern preveu destinar 30 milions d'euros en ajudes a les famílies més vulnerables i augmentar l'aportació econòmica a la xarxa de transport públic.
- ACCIÓ oferirà un servei d'assessorament a afectacions logístiques i concedirà bonificacions del 50% als serveis de diversificació i obertura de nous mercats de les seves oficines a l'exterior.

1. conflicte bèl·lic

L'atac militar conjunt dels EUA i Israel a l'Iran iniciat el divendres 27 de febrer amb l'objectiu de propiciar un canvi de règim al país i d'evitar l'intent del règim de desenvolupar el seu programa nuclear, ha tornat a desestabilitzar tota la regió. Com a represàlia de la mort del seu líder suprem, l'aiatol·là Ali Khamenei, l'Iran ha atacat a Israel i als països del Golf amb bases nord-americanes com Kuwait, Bahrain, Qatar, Emirats Àrabs Units, Aràbia Saudita i Oman, i a petroliers a l'Estret d'Ormuz. Amb la voluntat d'ampliar el conflicte, l'Iran també ha atacat a Xipre, país membre de la UE i que actualment exerceix la presidència rotatòria de la UE, a Turquia, país membre de l'OTAN, a l'Iraq i a l'Azerbaidjan. També s'han produït atacs entre Israel i Hezbollah al Líban.

El Regne Unit, França i Alemanya van anunciar possibles intervencions militars “defensives” contra l'Iran per protegir els seus interessos a l'Orient Mitjà (el Regne Unit i França compten amb bases militars a la regió), mentre el govern espanyol va anunciar l'enviament d'una fragata a Xipre, per unir-se a altres naus militars enviades per França i Grècia, per protegir l'illa de nous atacs.

La negativa del govern espanyol d'autoritzar l'ús de les bases nord-americanes de Morón de la Frontera i Rota en la guerra amb l'Iran ha obert un conflicte entre Espanya i els Estats Units, que s'ha traduït en una amenaça de trencament de les relacions i d'un embargament comercial per part de l'administració Trump. Tot i que la competència en matèria comercial és de la Unió Europea, Trump podria invocar la llei d'emergència nacional (IEEPA) per l'embargament amb l'argument que Espanya posa en risc la vida dels estatunidencs.

El règim de l'Iran, lluny de capitular, ha anomenat com a successor de l'aiatol·là Ali Khamenei, al seu fill Mojtaba Khamenei, donant continuïtat al règim. Durant la setmana del 16 de març Israel va matar el cap de seguretat i líder “de facto” del país, Ali Larijani; el cap de la força paramilitar Basij integrada en la guàrdia revolucionària iraniana, Gholamreza Soleimani; i el ministre d'Intel·ligència, Esmail Khatib. Tanmateix, segons els experts, és poc probable que aquests assassinats promoguin un canvi polític al règim de l'Iran. De fet, l'Iran ha reaccionat als assassinats dels alts líders del règim intensificant els atacs, tant a l'Estret d'Ormuz com a les infraestructures energètiques dels països del Golf Pèrsic (la refinèria de petroli de Mina al-Ahmadi de Kuwait, la refinèria de Samref d'Aràbia Saudita i instal·lacions energètiques a Dubai i Abu Dhabi).

En resposta a l'atac d'Israel al major jaciment de gas natural del món, South Pars, compartit entre l'Iran i Qatar, que representa el 75% de la producció de gas natural de l'Iran, l'Iran va atacar la part qatariana (Ras Laffan), la instal·lació de gas natural liquat més gran del món, danyant al voltant del 17% de la seva capacitat, que pot tardar entre tres i cinc anys a reparar-se.

El rebuig dels països occidentals de participar en la guerra i l'impacte econòmic derivat de l'alça dels preus energètics i de matèries primeres, que està afectant als ciutadans nord-americans, molt sensibles a l'economia, pot perjudicar electoralment a Trump en les eleccions de *mid-term* del novembre. A més, cada cop s'alcen més veus internes en contra de la guerra; l'exemple més evident és la dimissió del director del National Counter Terrorism Center (NCTC) dels EUA al·legant que Iran no representava una “amença imminent”.

Davant d'aquesta pressió, el dilluns 23 de març, Trump va anunciar que estaven negociant amb l'Iran i posposaven els atacs durant 5 dies, cosa que l'Iran ha negat, mentre Israel ha continuat els atacs contra Teheran. A més, els EUA estan enviant al Golf tropes amb la capacitat de portar a terme incursions terrestres. Per tant, malgrat l'anunci de Trump, els mercats es mostren escèptics i els experts mantenen que el conflicte es pot allargar.

2. Crisi energètica

La primera conseqüència del conflicte bèl·lic va ser el tancament de l'espai aeri i la suspensió de tots els vols a l'Orient Mitjà. Aproximadament un 35% del trànsit entre Europa i Àsia passa pels *hubs* aeroportuaris de Doha, Dubai i Abu Dhabi.¹ Tres setmanes després de l'inici de la guerra, a l'aeroport de Doha el percentatge de vols cancel·lats es manté al voltant del 95%-98%, mentre que a Dubai i Abu Dhabi s'ha notat una millora però encara operen lluny de la normalitat, amb prop de la meitat de vols cancel·lats.² El transport aeri cap a Àsia s'ha desviat via Turquia, que junt amb l'increment del cost del querosè ha incrementat el cost aeri un 100%.

L'estret d'Ormuz és un altre dels principals focus d'atenció. Aquest estret és l'única sortida marítima del golf Pèrsic, separa l'Iran d'Oman i els Emirats Àrabs Units, i connecta el golf Pèrsic amb el mar d'Oman i l'oceà Índic. Al voltant del 20% del petroli mundial i aproximadament una quarta part del gas natural liquat passa per aquest punt, declarat per l'Administració d'Informació Energètica dels EUA com “el punt de col·lapse més important del trànsit petroler mundial”.

El tancament de l'estret d'Ormuz ha deixat fora de servei més de 3 milions de barrils per dia de capacitat de refinació i ha disparat el preu del petroli fins enfilar-se puntualment als 119 dòlars el barril de Brent el dilluns 9 de març, un augment del 65% respecte el preu del divendres 27 de febrer, i proper al nivell màxim assolit en la invasió d'Ucraïna l'any 2022. Això va provocar una reunió d'urgència dels països del G7 i de l'Agència Internacional de l'Energia

¹ La Vanguardia (2026), [La guerra posa en alerta el sector turístic a les portes de Setmana Santa](#).

² Font: Barcelona-Catalunya Centre Logístic.

(AIE), i els seus 32 països membres van acordar alliberar, en conjunt, 400 milions de barrils, és a dir, el 30% del total de les reserves estratègiques (1.200 milions de barrils), l'alliberament més gran de la història. En aquest sentit, Espanya té reserves equivalents a 92 dies de subministrament i ha anunciat que se sumarà a les decisions de l'AIE i alliberarà reserves de petroli equivalents a 12 dies.³

Aquest fet va frenar l'impuls alcista del preu del petroli. Després d'una setmana d'alta volatilitat pels continus atacs a les infraestructures energètiques del Golf, l'anunci de Trump el dilluns 23 de posposar els atacs durant 5 dies ha situat el preu del petroli al voltant dels 100 dòlars el barril (40% més respecte el 27 de febrer). Tanmateix si la guerra s'allarga s'estima que els preus del petroli podrien superar els 150 dòlars per barril.

FIGURA 11. EVOLUCIÓ DEL PREU DEL PETROLI BRENT DES DE L'INICI DEL CONFLICTE D'UCRAÏNA (\$ PER BARRIL)

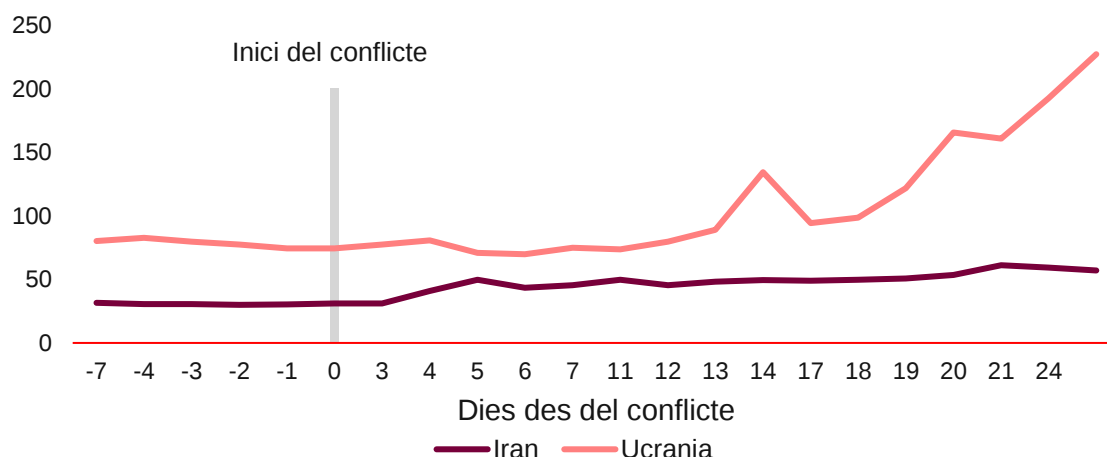

Font: Tradingeconomics.

Pel que fa al gas natural el preu es van disparar més d'un 100% fins superar els 63 euros/MWh; després de diverses correccions tant a l'alça com a la baixa, el preu s'ha situat al voltant dels 55 euros/MWh (72% per sobre del preu de divendres 27 de febrer). Tanmateix, aquest preu està molt lluny del màxim que es va assolir el 2022 amb la invasió de Rússia a Ucraïna (es va arribar a superar puntualment els 350 €/MWh).

³ Europa Press (2026), [Aagesen anuncia que España apoyará el plan de la AIE de liberar reservas y aportará el equivalente a 12 días.](#)

FIGURA 22. COMPARATIVA DE L'EVOLUCIÓ DEL PREU DEL GAS NATURAL EN EL MERCAT EUROPEU DES DE L'INICI DEL CONFLICTE DE L'IRAN I D'UCRAÏNA (PREU DE TANCAMENT EN € PER MWH)

Font: ACCIÓ a partir de MarketWatch

Més enllà de l'augment dels preus de l'energia, el tancament de l'estret posa en risc el subministrament energètic a curt termini dels països que depenen en gran mesura de les exportacions d'energia del Golf. Al voltant del 84% del petroli que passa per l'estret d'Ormuz es destina a l'Àsia; països com la Xina, l'Índia o Corea del Sud són especialment vulnerables al tancament de l'estret d'Ormuz.⁴ Des de principis de març, tant sols una mitjana de 5-6 vaixells al dia han aconseguit passar per l'estret d'Ormuz, en comparació als 138 vaixells diaris d'abans de la guerra. La gran majoria d'aquests pocs vaixells que l'Iran ha deixat creuar l'estret són d'origen iranià o de països com la Xina, l'Índia o el Pakistan.⁵

Les interrupcions dels fluxos globals de petroli i gas estan generant un major consum del carbó en la producció d'electricitat, especialment en els països asiàtics com el Japó, la Xina i l'Índia, fet que també ha impactat en el seu preu, amb un augment del 25% des de finals de febrer. En aquest sentit, Indonèsia ha decidit augmentar la producció de carbó per fer front a l'augment dels preus.

També Europa es veu afectada, especialment pel gas natural líquid procedent de Qatar, com a conseqüència del tancament de la planta de gas derivat dels atacs de l'Iran. En canvi, els Estats Units, al ser actualment autosuficients, no veuen afectat el subministrament.

L'emmagatzematge de gas natural a la UE, fruit d'un hivern fred, està per sota del 30%, segons dades de Gas Infrastructure Europe, en comparació amb una mitjana del voltant del 45% per a aquesta època de l'any. Les reserves en països com els Països Baixos, Suècia,

⁴ Wion News (2026), [Which countries depend most on the Strait of Hormuz? Hint: India is on the list.](#)

⁵ BBC (2026), [Nearly 100 ships pass the Hormuz Strait - who is getting through?](#)

Croàcia i Letònia són especialment baixes. Tanmateix, amb l'inici de la primavera, amb condicions meteorològiques més càlides, no es preveu risc de subministrament. El risc es troba en reomplir els magatzems de gas fins al 90% abans del proper hivern, que començaria ara; cosa que amb els preus actuals podria suposar una gran càrrega per a Europa.

Des del 2022, la UE ha diversificat els subministraments i ja no depèn del gas rus, sinó que el gruix s'importa dels EUA i Noruega. Europa només obté de Qatar al voltant del 10% del seu gas natural líquat. Però la competència pels subministraments en altres països està fent pujar els preus a Europa, que afecta especialment a Itàlia i Alemanya, que depenen més de les importacions de gas natural líquat.

El bloqueig de l'estret pressiona, doncs, a l'alça els preus dels mercats mundials del gas i del petroli, i complica els esforços d'Europa per diversificar el subministrament energètic arran d'haver reduït la seva dependència energètica de Rússia. L'augment de la competència per les càrregues de gas natural líquat entre Europa i Àsia ja s'ha visualitzat en el desviament de dos vaixells de gas natural líquat amb destinació a França i a Bèlgica cap a Àsia.

Una opció extrema que comença a apuntar-se per reforçar el subministrament de gas a Europa seria tornar a ampliar les importacions de Rússia, i eliminar la prohibició gradual de les importacions de gas natural rus a partir de l'abril, començant amb contractes a curt termini i després cobrint tots els contractes a finals d'any. Una altra opció és la d'incrementar les importacions de gas natural líquat dels EUA. Altres alternatives a curt termini és la de passar del gas al carbó en algunes centrals elèctriques, tal com va fer Alemanya durant la crisi energètica del 2022.

Per altra banda, l'administració Trump, en un intent de frenar l'escalada dels preus energètics provocada per la guerra amb l'Iran, ha aixecat temporalment les sancions al petroli rus, així com 140 milions de barrils de cru iranià situats en alta mar. Els EUA també han començat a oferir salvaguardes per a les assegurances marítimes per persuadir els petrolers de fer el viatge arriscat a través d'Ormuz, tot i que els experts diuen que el pla probablement no és suficient per abordar la magnitud del problema.

Altres alternatives que Trump ha considerat és l'escorta militar de petrolers.⁶ En aquest sentit, Trump ha demanat ajuda a diversos països europeus, la Xina, el Japó i Corea del Sud, entre d'altres, per reobrir l'estret d'Ormuz. De moment, la proposta de Trump ha estat rebutjada, amb l'argument dels països de que ells no han començat aquesta guerra. La UE busca una solució negociadora i no militar amb l'Iran, i aposta per una sortida diplomàtica per desbloquejar l'estret d'Ormuz.⁷

⁶ The Hill (2026), [White House says US has not escorted oil tanker through Strait of Hormuz despite now-deleted claim](#).

⁷ European Commission (2026), [Statement by Commissioner Tzitzikostas on the IMO decision on the Strait of Hormuz](#).

3. Conseqüències econòmiques mundials

La inestabilitat de la regió també està afectant el transport marítim de mercaderies a través del mar Roig i ha empès moltes navilieres a desviar-se, de nou, pel cap de Bona Esperança, cosa que incrementarà la durada de les rutes marítimes entre Àsia i Europa entre una i tres setmanes, segons els ports europeus de destí (una setmana pel que fa al port de Barcelona).

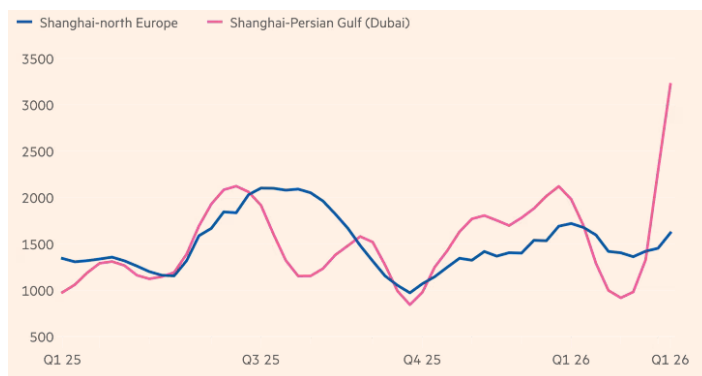
FIGURA 33. MAPA DEL DESVIAMENT DELS VAIXELLS CAP AL CAP DE BONA ESPERANÇA.

Font: Port de Barcelona

Això es tradueix en un augment dels costos del transport a causa de l'augment de les primes de risc (s'han multiplicat per dotze), la modificació de les rutes de transport més llargues, l'augment de les tarifes i manca de contenidors disponibles, amb risc de problemes de subministrament a curt termini.

FIGURA 44. EVOLUCIÓ DE LES TARIFES DELS CONTAINERS (\$ PER TEU)

Font: Financial Times.

Un dels sectors més afectats és el químic, que, a banda de ser un sector electrointensiu, és depenent de certes matèries primeres que els països d'Orient Mitjà produeixen i exporten de forma important. Es calcula que el bloqueig marítim impacta el 13% dels productes químics. Així, un terç del comerç marítim global de fertilitzants procedeix del golf Pèrsic, cosa que posa contra les cordes el subministrament de fertilitzants, vitals per a l'agricultura mundial. En concret, els països de l'Orient Mitjà representen el 30% de la producció mundial d'amoníac i al voltant del 40% de la urea, matèries necessàries per la fabricació de fertilitzants nitrogenats que s'utilitzen pels cultius de cereals, blat de moro, arròs, fruites i hortalisses. Tailàndia, l'Índia i el Brasil, grans productors agrícoles, depenen del golf Pèrsic per al 70%, 40% i 35% dels fertilitzants, respectivament. Austràlia importa el 32% dels seus fertilitzants del Golf mentre que Espanya depèn en un 7,4% de les exportacions de fertilitzants nitrogenats i fosfats provinents de l'Aràbia Saudita i Qatar.⁸

El preu de la urea ha crescut un 50% des de l'inici de la guerra i, apart de l'agricultura, també és un element clau per a la producció de productes químics com resines, adhesius i coles industrials, plastificants, etc. així com per a la indústria cosmètica.

Una altra conseqüència és la reducció del subministrament d'heli, ja que Qatar produeix el 33% de l'heli mundial, clau per la indústria tecnològica. Això pot afectar empreses com TSMC, Samsung, Intel, i de retruc també a Nvidia, Microsoft o Apple. S'estima que si la interrupció de la producció qatariana dura 60–90 dies, el preu de l'heli podria augmentar fins a un 50%.

L'alumini és una altre de les matèries primeres afectades per la guerra a l'Orient Mitjà. Els preus van arribar a pujar més del 10% fins el 12 de març i, tot i la correcció dels darrers dies, segueixen a nivells màxims des de 2022. La regió és responsable d'aproximadament el 9% del subministrament global d'alumini, element clau per a la indústria. Bahrain, el major productor d'alumini del món, ha hagut de tancar el 19% de la seva capacitat de producció, mentre que Qatar també va aturar part de la seva producció a causa de l'escassetat de gas natural.

Els atacs d'Iran a Qatar que han forçat la parada de la producció de gas natural líquid i dels seus derivats, utilitzat per les petroquímiques asiàtiques, està afectant la indústria d'envasos, la construcció, l'electrodomèstic i l'automoció al sud-est asiàtic.

Amb l'alça dels preus de l'energia, les matèries primeres i el cost del transport, és d'esperar un augment de la inflació. S'estima que un preu del petroli a 100 dòlars el barril pot impulsar la inflació més enllà del 4% als EUA i del 3% a l'Eurozona. De moment, el BCE i la Reserva Federal han mantingut els tipus d'interès en les respectives reunions del mes de març, però es poden veure obligats a pujar-los properament per contenir la inflació, tal com ja ha alertat el BCE.

⁸ El País (2026), [Plásticos, aluminio o chips: qué pierde la economía mundial con el cierre de Ormuz más allá de petróleo y gas.](#)

També es veuran afectades mentre duri el conflicte, les exportacions de mercaderies amb destí a l'Orient Mitjà. El primer efecte per a la regió és l'augment del risc d'escassetat d'aliments i la pressió alcista dels seus preus, ja que els països d'Orient Mitjà són altament dependents dels aliments de l'exterior; importen el 90% del blat de moro, la soja i l'oli vegetal i el 75% de l'arròs.

L'OMC ha retallat en 0,5 punts percentuals la seva previsió de creixement del comerç mundial el 2026, xifra que arribaria a 1 punt percentual en aquelles regions que depenen de les importacions d'energia. Les noves estimacions de l'OMC apunten a una desacceleració del comerç mundial de mercaderies de fins a l'1,9% el 2026, percentatge que pot baixar fins a l'1,4% en un escenari de preus més elevats. Europa seria la regió més afectada i les exportacions de mercaderies podrien inclús caure un 0,6% el 2026.⁹

El conflicte bèl·lic i les repercussions econòmiques han desestabilitzat els mercats financers, que pateixen una alta volatilitat, amb caigudes borsàries acumulades del voltant del 8% a Europa, del 9% a l'Àsia i del 5% als Estats Units. Segons els experts, en el cas europeu, aquests descensos estan més vinculats al risc d'inflació i pujada de tipus d'interès, que pel que fa a les exportacions europees a la regió, ja que tenen poca rellevància respecte les exportacions totals.

Les primeres estimacions d'impacte sobre el creixement econòmic global, apunten a que la guerra a l'Orient Mitjà podria reduir el PIB mundial entre 0,1 i 0,2 punts percentuals. Tanmateix, aquestes estimacions poden variar en funció de la durada de la guerra. Si l'augment dels preus del petroli i el gas perduren durant tot l'any 2026, l'OMC estima que el PIB mundial es reduiria en 0,3 punts percentuals.¹⁰ En el mateix sentit, l'FMI adverteix que la guerra a l'Orient Mitjà ja està provocant "perturbacions significatives" en l'economia mundial i preveu revisar a la baixa les seves estimacions per al 2026.

⁹ World Trade Organization (2026), [Middle East conflict weighs further on slowing trade outlook](#).

¹⁰ World Trade Organization (2026), [Middle East conflict weighs further on slowing trade outlook](#).

4. Impactes en les relacions comercials de Catalunya

Exportacions catalanes a l'Orient Mitjà

Les exportacions catalanes a l'Orient Mitjà van assolir els 2.537 milions d'euros el 2025. Tanmateix, es tracta tan sols del 2,5% del total exportat per Catalunya al món. Destaquen principalment les exportacions als Emirats Àrabs Units (30,5% de les exportacions catalanes a l'Orient Mitjà), l'Aràbia Saudita (24,3%) i Israel (22,1%), que totalitzen més de tres quarts parts del total exportat a la regió. L'exportació a la resta de països de la regió és molt menor.

Un total de 2.141 empreses catalanes exporten regularment a la regió el 2025. De nou, destaquen els Emirats Àrabs Units (919 empreses), Israel (846) i l'Aràbia Saudita (570).

TAULA 1. EXPORTACIONS DE CATALUNYA AMB L'ORIENT MITJÀ. PER PAÏSOS. 2025

Exportacions				
País	Valor (M€)	% var. interanual	% sobre regió	% sobre món
Emirats Àrabs Units	774,7	20,5%	30,5%	0,8%
Aràbia Saudita	617,7	40,4%	24,3%	0,6%
Israel	560,3	-5,6%	22,1%	0,6%
Líban	120,7	42,7%	4,8%	0,1%
Jordània	105,5	24,4%	4,2%	0,1%
Iraq	75,6	4,5%	3,0%	0,1%
Kuwait	73,4	5,4%	2,9%	0,1%
Qatar	69,0	2,1%	2,7%	0,1%
Iran	49,4	-32,8%	1,9%	0,0%
Oman	39,6	30,0%	1,6%	0,0%
Resta	51,0	23,7%	2,0%	0,0%
TOTAL ORIENT MITJÀ	2.537,0	15,3%	100%	2,5%

Font: ACCIÓ a partir d'ICEX-Estacom.

Catalunya exporta a l'Orient Mitjà principalment perfumeria i cosmètica (16,0% del total), maquinària (10,0%), material elèctric (6,2%), plàstics (5,7%), combustibles (5,3%) i productes farmacèutics (5,2%). A més, l'Orient Mitjà és una regió rellevant per l'exportació catalana de productes farratgers (el 41,2% d'aquest producte es destina a l'Orient Mitjà).

TAULA 2. EXPORTACIÓ CATALANA A L'ORIENT MITJÀ PER PRODUCTES. TOP-15. 2025.

Partida TARIC i productes	Volum (milions d'euros)	Pes s/total exportat a l'Orient Mitjà	Pes s/total exportat d'aquests productes al món
33 Perfumeria i cosmètica	409,0	16,1%	7,3%
84 Maquinària	254,3	10,0%	4,2%
85 Material elèctric	157,5	6,2%	2,3%
39 Plàstics	144,6	5,7%	2,4%
27 Combustibles	133,9	5,3%	4,2%
30 Productes farmacèutics	133,0	5,2%	1,6%
87 Vehicles	120,6	4,8%	0,9%
12 Llavors i plantes industrials (farratges)	118,4	4,7%	41,2%
61 i 62 Peces de vestir	94,6	3,7%	2,5%
48 Paper i cartró	68,3	2,7%	4,5%
38 Altres productes químics	60,9	2,4%	2,2%
19 Preparacions a base de cereals; pastisseria	58,8	2,3%	5,2%
23 Residus alimentaris (menjar per animals)	54,4	2,1%	7,0%
94 Mobles	48,4	1,9%	3,4%
18 Cacao	46,3	1,8%	4,4%
Resta	634,0	25,0%	1,6%
TOTAL EXPORTAT A ORIENT MITJÀ	2.537,0	100%	2,5%

Font: ACCIÓ a partir d'ICEX-Estacom.

Importacions catalanes procedents de l'Orient Mitjà

El conflicte a l'Orient Mitjà exposa 1.622,3 milions d'euros que Catalunya importa d'aquesta regió. Aquestes representen tan sols l'1,4% del total d'importacions catalanes del món el 2025 i es concentren sobretot a l'Àrabia Saudita (36,6% del total) i, en menor mesura, als Emirats Àrabs Units (14,7%), Israel (14,3%) i Kuwait (13,3%).

TAULA 3. IMPORTACIONS CATALANES DE L'ORIENT MITJÀ. PER PAÏSOS. 2025

Importacions				
País	Valor (M€)	% var. interanual	% sobre regió	% sobre món
Aràbia Saudita	594,2	13,0%	36,6%	0,5%
Emirats Àrabs Units	238,0	14,3%	14,7%	0,2%
Israel	232,1	-8,9%	14,3%	0,2%
Kuwait	216,4	923,3%	13,3%	0,2%
Qatar	106,0	-17,2%	6,5%	0,1%
Iraq	68,8	-43,3%	4,2%	0,1%
Oman	63,2	96,8%	3,9%	0,1%
Bahrain	46,2	20,8%	2,8%	0,0%
Iran	27,3	228,5%	1,7%	0,0%
Líban	19,8	-9,5%	1,2%	0,0%
Resta	10,4	44,0%	0,6%	0,0%
TOTAL ORIENT MITJÀ	1.622,3	18,7%	100%	1,4%

Font: ACCIÓ a partir d'ICEX-Estacom.

Tanmateix, la meitat de les importacions catalanes procedents de l'Orient Mitja són combustibles (petroli), que representen gairebé el 10% de la importació total catalana de combustibles.

TAULA 4. IMPORTACIÓ CATALANA DE L'ORIENT MITJÀ PER PRODUCTES. TOP-5. 2025.

Partida TARIC i productes	Volum (milions d'euros)	Pes s/total importat de l'Orient Mitjà	Pes s/total importat d'aquests productes del món
27 Combustibles	802,4	49,5%	9,9%
39 Plàstics	239,1	14,7%	4,3%
29 Productes químics orgànics	176,6	10,9%	3,1%
76 Alumini	75,8	4,7%	6,9%
85 Aparells i material elèctrics	52,4	3,2%	0,6%
Resta	276,1	17,0%	0,3%
TOTAL IMPORTAT D'ORIENT MITJÀ	1.622,3	100%	1,4%

Font: ACCIÓ a partir d'ICEX-Estacom.

Pel que fa a un dels productes més afectats per la guerra a l'Orient Mitjà, la urea, que s'utilitza per la fabricació de fertilitzants, Catalunya només importa un 9,1% (2,6 milions d'euros) de l'Orient Mitjà.

5. Impactes en l'economia catalana

El conflicte a l'Orient Mitjà comporta un augment dels preus mundials de l'energia que impulsa els preus energètics a Europa, i, per tant, a Catalunya. Aquest fet elevarà la inflació i pot pressionar al BCE a elevar els tipus d'interès per contenir els preus.

L'augment dels preus perjudica les empreses industrials, especialment intensives en energia (química, siderúrgica i paper), que ja pateixen desavantatge competitiu respecte altres països, per l'alta dependència energètica d'Europa.

La indústria química és el sector més afectat per ser una indústria electro-intensiva, per l'increment del cost de les matèries primeres (la majoria derivades del petroli i gas) i pels problemes de subministrament ja que certes importacions provenen de l'Orient Mitjà, ara paralitzades, i de l'Àsia (disrupció de rutes, retards, desubicació de vaixells, etc.). El sector químic preveu un increment de costos del 5% si la guerra dura 3 mesos, del 10% si s'arriba

al mig any i d'entre el 15% i el 18% si dura 9 mesos.¹¹ De fet, fins a la data es calcula un augment dels costos de transport del 4% i dels envasos del 8%, degut als costos del transport i de les matèries primeres, especialment les que són derivades del petroli.

L'efecte també s'està notant en el sector agroalimentari. El gasoil agrícola s'ha encarit un 40% i els fertilitzants un 30%, cosa que repercutirà als preus dels aliments. De moment, l'encariment l'han assumit les empreses, però si el conflicte s'allarga, es podria traslladar al consumidor. Al sector del vi i cava s'hi afegeix l'increment del cost del vidre (sector electro-intensiu).

També el sector del transport i el pesquer es veuen afectats de manera important per l'increment dels preus del gasoil professional.

Per altra banda, les exportacions a la regió es veuen també afectades, tot i que cal tenir en compte el baix pes que representa l'Orient Mitjà (2,5%) en les exportacions totals catalanes. El comerç amb l'Orient Mitjà està paralitzat i s'han incrementat els costos logístics i s'han produït disruptions en les rutes comercials amb l'Àsia (desviacions pel Cap de Bona Esperança, retards i manca de containers, etc.).

A aquests efectes, s'hi podria sumar l'embargament comercial dels Estats Units derivat de la confrontació entre el govern espanyol i els EUA, si es materialitzés l'amenaça de Trump. Això afectaria al total dels 4.200 milions d'euros que Catalunya exporta als Estats Units (2025), que representen el 4,2% de les exportacions catalanes, i a les 3.019 empreses exportadores regulars catalanes als Estats Units (2025). També podria afectar les empreses catalanes amb interessos o filials als Estats Units i a la inversió estrangera nord-americana a Catalunya.

Tot plegat, pot intensificar la desacceleració de l'economia catalana prevista pel 2026. La fundació Funcas alerta que el conflicte a l'Orient Mitjà podria fer pujar la inflació a Espanya per sobre del 3% abans de l'estiu. En aquest escenari, el creixement del PIB el 2026 es reduiria unes dues dècimes, des del 2,4% previst inicialment. Tanmateix, l'impacte econòmic de la guerra a l'Orient Mitjà dependrà de la seva durada.

¹¹ ACN (2026), [La indústria química exigeix abaixar el preu energètic disparat pel conflicte a l'Orient Mitjà: "L'afectació és global"](#).

6. Mesures anticrisi energètica

Mesures de la UE

Davant l'actual context geopolític i l'alta dependència d'Europa de combustibles fòssils, la Comissió Europea va presentar el dimarts 10 de març l'Estratègia d'Inversió en Energies Netes i el Paquet d'Energia per a la ciutadania per impulsar la inversió en solucions d'energia neta, augmentar la resiliència i reduir els preus de l'energia. L'Estratègia d'Inversió en Energies Netes pretén mobilitzar finançament privat amb el suport del Banc Europeu d'Inversions (BEI), que aportarà més de 75.000 milions d'euros de finançament durant els propers tres anys, per impulsar les inversions en infraestructures de xarxes elèctriques, la innovació en tecnologies d'energia neta i l'eficiència energètica.¹² Aquesta estratègia inclou l'Estratègia per als reactors modulars petits (SMR), que proposa accions pel desplegament dels primers mini-reactors nuclears operatius a principis del 2030, que poden ser usats principalment per la indústria intensiva en energia com la química i la siderúrgia o pels centres de dades d'IA, en substitució de centrals de combustibles fòssils.¹³

Amb el paquet d'energia per a la ciutadania, la Comissió proposa mesures concretes per reduir les factures d'energia, capacitar els ciutadans per produir i compartir la seva pròpia energia neta i lluitar contra la pobresa energètica.¹⁴

Adicionalment, la Comissió ha proposat quintuplicar el pressupost d'energia del Mecanisme «Connectar Europa» fins als 29.910 milions d'euros, dins del Marc Financer Pluriennal 2028-2034.

L'objectiu principal de la Comissió és afavorir l'electrificació de l'economia per així reduir les emissions de carboni i la dependència energètica, i ha posat sobre la taula l'endarreriment del tancament de les centrals nuclears.

A curt termini, Brussel·les insta als estats membres a adoptar mesures per reduir el preu de la factura energètica com la reducció dels impostos sobre l'electricitat o posar topalls al gas (o subvencionar-lo). També es planteja revisar el mercat de dret d'emissions de carboni per, almenys per ara, contenir les seves cotitzacions.

¹² European Commission (2026), [Communication on the Clean energy investment strategy](#)
[General publications](#).

¹³ European Commission (2026), [Strategy for the development and deployment of SMRs in Europe](#).

¹⁴ European Commission (2026), [Communication on the Citizens Energy Package](#).

Mesures del Govern espanyol

El Govern espanyol va anunciar el divendres 20 de març 80 mesures per valor de 5.000 milions d'euros per fer front al conflicte de l'Orient Mitjà.¹⁵ El pla inclou tant mesures conjunturals per protegir de forma immediata les llars i els sectors econòmics més afectats, com estructurals per accelerar l'electrificació i el desplegament de l'energia renovable.

Les mesures conjunturals inclouen:

- Reducció de la fiscalitat energètica: rebaixa del 21% al 10% de l'IVA dels carburants, l'electricitat, el gas natural i els "pellets". Dins la factura de la llum s'hi suma la suspensió temporal de l'Impost sobre el Valor de la Producció d'Energia Elèctrica (IVPEE), del 7%, i la reducció de l'Impost Especial sobre l'Electricitat (IEE) del 5% al 0,5%.
- Congelació del preu màxim de venda del butà i el propà.
- Ajuda directa de 20 cèntims per litre de gasoil professional per a transportistes, agricultors, ramaders i pescadors; i s'amplien les línies de crèdits subvencionades ICO-MAPA-SAECA per al sector agroalimentari i pesquer.
- Bonificació del 80% dels peatges elèctrics de transport i distribució per a la indústria electrointensiva.
- Extensió del bo social elèctric fins al desembre del 2026 i prohibició de talls de subministrament a les llars vulnerables.

El pla també inclou un paquet ampli de deduccions fiscals per a la rehabilitació energètica d'habitatge, compra de vehicles elèctrics, instal·lació de plaques solars, punts de recàrrega, bateries i sistemes de climatització com bombes de calor. A nivell local, s'habilitarà als ajuntaments a bonificar fins al 50% l'IBI i fins al 95% les obres vinculades a la instal·lació d'energies renovables.

Mesures de la Generalitat de Catalunya

Per la seva part, el Govern de Catalunya ha aprovat el dimarts 24 de març un primer paquet de 40 mesures de fins a 400 milions d'euros d'ajudes directes i finançament a través de l'ICF als sectors més afectats com l'agricultura, la pesca i el transport, així com per a impulsar la transició energètica.

L'ICF oferirà una línia de préstecs bonificats i cofinançament del 25% en els préstecs a autònoms i empreses en crisi, procedents de la seva "Línia Emergències"; crearà una nova

¹⁵ La Moncloa (2026), [Pedro Sánchez anuncia medidas urgentes ante el impacto de la guerra en Oriente Próximo, con bajada de impuestos de la luz y los combustibles y ayudas a los sectores más afectados.](#)

convocatòria de la línia ICF-Agroliquiditat per cobrir necessitats de circulat, i crearà una línia d' ICF-ACCIÓ Lidera Internacionalització, per donar suport a la internacionalització.

L'ICF també crearà una línia de crèdit per a projectes d'energies renovables, per impulsar parcs fotovoltaics públics i comunitats energètiques, i el desplegament del Pla d'Impuls al Vehicle Elèctric 2026-2030.

El Govern destinarà ajuts directes a àmbits com la descarbonització, la internacionalització, i per cobrir increments de costos logístics i de pèrdua de mercaderies d'empreses exportadores en trànsit.

Pel sector agrícola, es preveuen subvencions per a inversions en regadius i protecció de cultius. També a petits transportistes, autònoms i explotacions afectats per l'encariment del carburant i fertilitzants. Pel sector pesquer, el Govern preveu ajudes per electrificar la flota auxiliar d'aqüicultura i millorar la seva eficiència en consum de gasoil.

En l'àmbit fiscal, quedaran exempts de l'impost sobre el CO2 els vehicles de transport de mercaderies de fins a 3,5 tones. També hi haurà una exempció temporal del pagament de taxes sobre l'emissió de titulacions de pesca.

El Govern preveu destinar 30 milions d'euros en ajudes a les famílies més vulnerables i donarà suport als ajuntaments per garantir despeses relacionades amb l'alimentació i subministraments bàsics. El Govern també preveu augmentar l'aportació econòmica a la xarxa de transport públic.

L'Agència per la Competitivitat de l'Empresa, ACCIÓ, oferirà un servei d'assessorament a afectacions logístiques i concedirà bonificacions del 50% als serveis de diversificació i obertura de nous mercats de les seves oficines a l'exterior.

Passeig de Gràcia, 129
08008 Barcelona
accio.gencat.cat
catalonia.com

 @accio_cat
@Catalonia_TI

